

DRIE GENERATIES JUWELIERS SUSAN.

In februari 1993 vierde juwelierszaak Susan aan de Schoolstraat 1 haar 50-jarig bestaan. Daarom zocht ik contact met de huidige eigenaar: de heer Gerardus Adrianus Susan, die graag bereid was mee te werken aan een interview. Ik liet hem vertellen over zijn grootvader en grootmoeder, zijn vader en moeder, zijn vrouw en tenslotte over zijn eigen aandeel in de juwelierszaak.

Grootvader Gerrit Susan werd geboren in Leiden op 12 december 1896 en hij trouwde in 1917 in Leiden met Gezina Dop. Het echtpaar kreeg drie kinderen onder wie de op 24 april 1919 geboren Johannes Adrianus.

Grootvader leerde het horloge- en klokkenmakersvak in Leiden en werd na enige tijd in Den Haag "meesterknecht" in de buitendienst om ter plekke antieke klokken te repareren. Op deze wijze kwam hij bij ambassades, in regeringsgebouwen en paleizen, onder meer in het paleis Noordeinde, paleis Kneuterdijk, maar ook in het Vredespaleis en Huis Ten Bosch. Tijdens één van zijn reparaties keek hij verrast op toen een klein meisje binnen stapte: prinses Juliana... Of zij even mocht komen kijken.

Na diverse verhuizingen vestigde het gezin zich in Scheveningen aan de Plevierstraat 377, waar Gerrit Susan in 1930 als zelfstandig ondernemer een "winkel" startte: een raam in de woonkamer fungeerde als etalage terwijl de woonkamer tevens dienst deed als winkel.

Spergebied.

Omdat de bezetter tijdens de Tweede Wereldoorlog een spergebied had ingesteld langs de Nederlandse kust, was het gezin Susan genoodzaakt een veilig onderkomen te zoeken. Schoolstraat 1 in Bussum zou begin februari 1943 tijdelijk uitkomst bieden, maar het wonen in het mooie Gooi beviel het gezin zo goed dat het besloot om te blijven.

VACUATIE SCHEVENINGEN
KLOKKEN - HORLOGES - OPTIEK - GOUD - ZILVER
ZATERDAG 6 FEBRUARI - middag 2 uur -
OPENING
Moderne rep. inrichting - Specialiteit in
antieke uurwerken en fijne Anker horloges
welk aanbevelend. **Firma G. SUSAN**
SCHOOLSTRAAT 1 hoek Kanalstraat - BUSSUM

Advertentie uit de krant van 6 februari 1943.

Zoon Johannes Adrianus werd toen compagnon in de zaak van zijn vader. Ook leerde hij de fijne kneepjes van het vak en op deze manier werd in Bussum al spoedig een grote klantenkring opgebouwd.

Grootvader Susan bedacht tevens een originele reclamestunt. Om meer bekendheid te krijgen, werd bekend gemaakt dat horloges, klokken, wekkers en sieraden tegen zeer aantrekkelijke prijzen konden worden gerepareerd. Aan het verzoek om van het gouden of zilveren slotje van een gebedenboek een mooie broche te maken kon ook worden voldaan. De huidige eigenaar: "In lange rijen stonden de mensen op straat om hun kostbaarheden voor reparatie aan te bieden. Dag en nacht waren mijn grootvader en vader druk met reparaties; tot zelfs op de grond van de werkplaats lagen de kostbaarheden uitgesteld."

Grootouders Gerrit Susan en Gezina Susan-Dop.

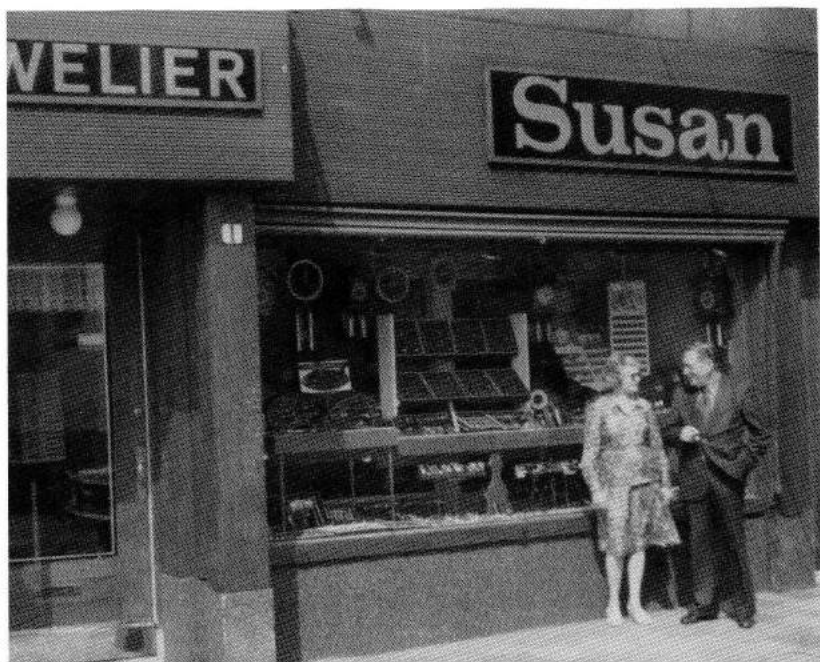
Razzia's.

Tijdens één van de razzia's in Bussum ontkwam ook het gezin Susan niet aan ongewenst Duits bezoek. Grootvader en zoon Susan hadden tijdig voor een schuilplaats gezorgd. In de winkel, onder de etalage, hadden zij al eerder een ruimte gemaakt om in geval van nood dekking te kunnen zoeken. Terwijl de Duitsers de winkel en het woonhuis met geweerkolven doorzochten, hield het tweetal achter de dunne wand onder de etalage hun adem in om na het vertrek van de Duitsers uit hun schuilplaats tevoorschijn te komen en opgelucht adem te halen.

Toen de zoon een oproep kreeg om zich te melden voor de Arbeitseinsatz bracht hij eerst een bezoek aan dokter Martens. Nadat hij zijn bezwaren had uitgelegd, schreef de dokter een verklaring waarin vermeld stond dat zijn patiënt "chronisch maaglijder" was. Met zijn oproep en de verklaring meldde hij zich. Hij werd met veel andere mannen per vrachtwagen naar Amersfoort vervoerd. Het geluk was met hem... hij werd inderdaad vrijgelaten.

In die periode leerde hij Jacoba Cornelia Blommers kennen. Zij werd opgenomen in het gezin. Maar toen in de hongerwinter van 1944-1945 de nood nóg hoger werd, vond de familie het beter om het meisje Blommers onder te brengen bij boeren. Tijdens een donkere en vooral koude nacht vertrok zij met andere dorpsgenoten in een vuilnisauto waarin banken waren aangebracht naar Ulrum (Groningen). Mevrouw J.C. Susan-Blommers heeft nog regelmatig contact met de familie daar in Ulrum waar zij in die oorlogsperiode onderdak vond.

Op 30 augustus 1945 traden Johannes Adrianus Susan en Jacoba Cornelia Blommers in het huwelijk. Zij konden gaan inwonen op Badhuislaan 33, waar op 20 januari 1950 hun enige zoon Gerard Adrianus werd geboren. Na enkele jaren verhuisde het jonge gezin naar de bovenwoning van de juwelierszaak; hier bracht Gerard zijn jeugd door.

Ouders J.A. Susan en J.C. Susan-Blommers.

(G)een voor haar en (geen) voor hem.

De huidige eigenaar weet zich nog te herinneren dat zijn vader hem ooit over de volgende gebeurtenis vertelde. Op een dag kwam een jongeman in de juwelierszaak om trouwringen te kopen. Het moesten vooral mooie ringen zijn waarin diamanten gezet waren. Een groot aantal mooie en vooral kostbare ringen werd op de toonbank uitgespreid. Toen een keuze werd gemaakt zegde vader toe de gewenste ringen te bestellen bij Adolf Dam, de grossier in Krimpen aan de IJssel.

Zoals afgesproken werden ook de namen en de datum in de ringen gegraveerd. Maar de jongeman liet vlak daarop weten, dat het huwelijk met zijn Italiaanse schone was uitgesteld. Of de datum veranderd kon worden...? Hem werd toegezegd dat dat wel mogelijk was.

Maar toen daarna telefonisch werd meegedeeld dat de trouwerij niet doorging, zat vader met een enorme schadepost van enige duizenden guldens. Goede raad was duur en de grossier werd ingeschakeld, die toezegde de ringen te zullen terugnemen. Desondanks leverde het een fikse schadepost op. Vader Susan had leergeld betaald: dat zou hem niet nogmaals overkomen!

Hoe laat is het?

Gerard zegt prettige herinneringen te hebben aan de Irenestudio, waar met veel kunst- en vliegwerk televisie-uitzendingen werden gemaakt.

Het ontbrak de regisseur wel eens aan attributen voor een uitzending. Zo leende men bij vader Susan de grote halklok, die na de opname - mét een vergoeding - weer in de winkel werd teruggebracht. De halklok staat ook nu nog in de winkel.

Tijdens een repetitie, vlak voor een uitzending, begaven de wijzers van een door een decorbouwer geïmproviseerde klok het. Resoluut stapte Dorus (Tom Manders) de juwelierszaak binnen en vroeg de vader van Gerard aanwezig te willen zijn in de studio om bij een seintje de wijzers van de klok te verzetten.

Gerard heeft veel bekende mensen de Irenestudio zien binnengaan onder wie Heintje Davids, dokter Van Swol, Mies Bouwman en natuurlijk Tom Manders.

En niet te vergeten het favoriete programma uit zijn jeugd: Pipo de Clown. "Sapperdeflap", lacht Gerard.

Een pak sneeuw.

Toen het gezin Susan op een avond voor de zwart-wit buis zat, scheen plotseling een fel licht in de huiskamer boven de winkel. Geschrokken keken zij door het raam naar buiten.

Gerard: "Maar ik rende naar buiten. De deuren van de Irene-studio stonden open. Een cameraman en een verslaggever kwamen naar buiten en life toonden zij t.v.-kijkend Nederland het eerste pak sneeuw. Toen ik weer in de huiskamer kwam, zei moeder dat zij mij op de televisie had gezien."

Ook voor Gerard brak de tijd aan om te gaan studeren. Hij bezocht de Lagere Technische School (L.T.S.) in Bussum en op aanraden van zijn grootvader bezocht hij de horlogemakersvakschool in Hoorn. Daarna werkte hij één jaar bij Vroom en Dreesmann in Hilversum op de horloge- en klokkenafdeling. Grootvader Susan overleed in 1967. In 1968 trad Gerard in dienst bij zijn vader en werd compagnon.

Om nog meer ervaring op te doen leerde hij bij Leo Warmolts, goudsmid in Laren.

Bert Haanstra.

Verrast keek Gerard op toen op een keer tegen sluitingstijd filmmaker Bert Haanstra de winkel binnen stapte. In zijn hand hield hij een antieke wekker die tijdens een opname was gevallen. Een gebroken as was hiervan het gevolg. Hij had niemand kunnen vinden die hem snel van dienst kon zijn.

Gerard: "Die zelfde avond heb ik de wekker gerepareerd en de volgende dag verliet een zeer tevreden Bert Haanstra met de gerepareerde antieke wekker de winkel."

Grootmoeder Susan overleed in 1982.

De moeder van Gerard helpt nog regelmatig mee in de zaak, maar ziet er ook op toe dat de sieraden gepoetst worden. Zij is een grote steun, benadrukt Gerard.

In 1979 leerde Gerard Susan de in Hilversum geboren Violet Eline Roet kennen met wie hij op 24 augustus 1981 in het huwelijk trad. Zij had zoveel interesse in de juwelierszaak dat zij besloot voor juwelier te gaan studeren. Zij heeft het diploma inmiddels op zak.

Toen de vader van Gerard in 1991 overleed werd zij compagnon: de zaak heet thans: Susan Juweliers.

Vooraf Violet's belangstelling voor antieke gouden en zilveren kostbaarheden resulteerde na een studie van acht jaar in 1992 in het felbegeerde diploma: beëdigd taxateur goud en zilverwerken. Violet Susan-Roet werd beëdigd en lid van de Orde van Beëdigde Taxateurs.

Gerard en Violet Susan hebben twee kinderen. Of zij belangstelling hebben voor het juweliersvak...? Dat zal de toekomst leren.

Gerard A. Susan en Violet E. Susan-Roet.

Het echtpaar Susan hoopt de cliënten op hun welbekende wijze nog vele jaren met raad en daad terzijde te staan bij de keuze van een sieraad, horloge of klok.

Ina de Beer

BOERSMA MUZIEK bv

BRINKLAAN 76 — BUSSUM — TELEFOON 164 84

Grote collectie **Piano's Vleugels,**
orgels, kleine
muziekinstrumenten
en accessoires

Grote sortering **Bladmuziek**